

"לייהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:
"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות- יצחק

יוזל ע"י מ.מושקוביץ * משוואות- יצחק 79858 ד.ג.שדה-גת * פקס: 08-8616173 * טל': 08-8616174

פלשה יתלו שנת תשע"ט

במפרשים

א. אוד החרים .

פרק ייח', פסוק בא':

כא) וְאַתָּה פְּתֻחָה. פָּרוֹשׁ לֵא שְׁקָעִם יָמָנוּ עַלְלֵם אֶלָּא הוּא יְחִזָּה. עוֹד רַמְזָן כִּי לְצַדָּה זֶה יַחֲשֶׁב בְּאֶלְיוֹן הַשׁוֹפֶט בֵּין שָׁם שְׁלוֹמִי וַיַּטֵּל חָלֵק בְּמִצּוֹת:

מִכָּל הַעַם. פָּרוֹשׁ הַגָּם שִׁיפְנָא בְּנֵי אָדָם שִׁירָא בְּעִינֵי כִּי הָם שְׁרָאוּם לְדִבָּר, אֲרֵף עַל פִּי כֵּן לֹא יְהִי מִתְנַצֵּה בָּהֶם עַד שִׁיבְקָשׁ כָּל הַעַם וַיַּקְרַב הַגָּדוֹל שְׁבָכְלָם בְּכָל בְּחִנָּה מִפְּחִינּוֹת הַטוֹּבוֹת הַמְּנוּיּוֹת בְּדָקְרֵיו:

אָנָשִׁי חִיל וְגוֹ. אמר ד' הַדְּגָגּוֹת כְּנֶגֶד ד' מִנוּיִם הַמְּזֹופְרוֹת בְּדָקְרֵיו, כְּנֶגֶד שְׁרֵי אֲלֵפִים אמר אָנָשִׁי חִיל, תִּבְחַת חִיל תִּגְאַרְבֵּעַם הַשְּׁלָמָת הַאֲשֶׁר וְהַמְּדוֹת וְהַכְּבוּרָה וְכָלְלוֹת הַשְּׁלָמוֹת, כִּי כֵן אָזְרִיךְ לְהִזְמִיד שֶׁר הָאלָף, וכְּנֶגֶד שְׁרֵי הַמְּפָאָות אמר יְהִי אָלָה יְהִי אָלָה כִּי לְצַד פָּרֶט זֶה לֹא יַצְטַרֵּךְ כֵּךְ אֶלָּא כִּשְׁתַּהְתֵּה יְהָרָא אָלָה יְהָרָא לְהִתְמַנוֹת שֶׁר לְמָאָה, וַדְקַדֵּק לֹומֶר יְהָרָא אָלָה יְהָרָא שָׁאָרִיכֵין לְהִזְמִיד יְהָרָא יְהָרָא הַעַשׂ, כִּי יֵשׁ לְךָ לְדַעַת כִּי הַיְיָא בְּבִחְנִית שֶׁם הַיְיָה לְצַד שְׁיהִיא בְּדָעַתוֹ כִּי ה' רְחוּם וְחִנּוּן לְפָעָמִים יְחַטָּא וְיִסְמַךְ עַל רְחַמֵּיו כִּי יְאַרְיךְ אָפֹו וְכָדוֹמָה אֲבֵל יוֹאַת הַעַשׂ תְּרַעֵיד הַמְּשִׁבֵּל, וּכְמוֹ שְׁתִמְצָא שֶׁבֵּל גְּדוֹלִי עָולָם יְהָרָא מִדְקָדוֹקִי הַמְּשִׁפְט הַגָּם כִּי יְזַדְעִים שְׁפָעָשִׁים יְשָׁרִים וְגַנּוּנִים, וְזֹא וְלֹמֶר מִפְּאָמָר חַקְמֵינוּ זֶל' (חִגְיָה ד') שָׁאמָרוּ בְּמַעַשָּׂה בְּעַלְתָּה אָוֹב כְּשֻׁלָּה שְׁמוֹאֵל וְהַבִּיא עַמּוֹ מִשָּׁה וְבָנָנוּ עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם יְעַנֵּן שֶׁם דְּבָרֵיכֶם, וְאֲשֶׁר עַל כֵּן אמר יְהָרָא אָלָה יְהָרָא כִּי אָזְרִיכֵין לְהִזְמִיד בְּגַדְרֵר יְהָרָא מִדְקָדוֹקִי הַמְּשִׁפְט בְּאֵין רְחִימִים, וּבְחִנָּה זֶה יְשָׁנָה גַּם כֵּן בְּשִׁרְיָה הָאֲלֵפִים אֶלָּא שְׁנוּסָף בָּהֶם פָּרָטִים

אחרים שאין צְרָךְ להם בשר המאה, וכינגדי
שי' חמישים אמר אָנָשִׁי אַמְתָה שִׁיסְפִּיק לְגַדֵּר זֶה
הַגָּם שֶׁלָּא הַשְׁגַּו לְבִחְנָה זֶה שְׁלֵל יְרָאת עַצְם
הַדִּין אֶלָּא שִׁיחָיו אָנָשִׁי אַמְתָה שִׁשְׁתַּפְדְּלָו עַל
הַעֲמָדָה הַאַמְתָה לְכָל תְּהִיה נְעִדרָת, וכינגדי שי'
עֲשָׂוֹת אָמַר שְׁנָאי בְּצָע דִּי לְהָם גַּדֵּר זֶה וּבְזָה
יְהִי רְאוּיִם לְהִיוֹת שְׁנִי עֲשָׂוֹת, וַדְקַדֵּק לוֹמֶר
שְׁנָאי פָּרוֹשׁ כִּי יְהִי לְהָם הַדְּבָר שְׁנָאוֹי לֹא
שִׁיצְטָרָכוּ לְהַרְחִיק פָּטָנוּם כִּי לְאַלְהָה יְשַׁׁחַד
שִׁינְצָחוּ מִהְרָשָׁע הַמְּפָתָח וְכָל מְדֹות הָגֵ' יְשַׁׁנֵּם
בְּאָנָשִׁי חִיל, וְכָל מְדֹות הָבֵ' יְשַׁׁנֵּם נִירָא
אֲלָהִים, וּמְדֹת שְׁנָאי בְּצָע יְשָׁנָה בְּאָנָשִׁי אַמְתָה
וְהָם זֶה לְמַעַלָּה מָזָה, וְלֹהֶה לֹא אָמַר וַיְהִי וְגַוּ
וְאָנָשִׁי אַמְתָה וְשְׁנָאי בְּצָע אָם בְּלָם יְתַקְבְּצָו יְתַדְּרֵךְ
בְּאָדָם א' קִנְהָא צְרִיךְ לוֹמֶר וְאַי' בְּכָל אַחַת אוֹ
לְפָחוֹת בְּחִילָה הַאֲחֹרְנוֹה אֶלָּא וְדָאֵי כִּמוֹ
שְׁבַחְתָּבְתִּי שְׁאַזְנִין צְרָךְ לְזָה בְּכָל הַפְּרָטִים. וְהַנָּהָ
פְּשִׁיטָא שָׁאֵם וְמִצְאָה מִפְּנֵן הַמְּשִׁבְחָ שְׁבָכְלָן לְכָל
הַמְּנוּיִים מֵהָם טָוב וּמָה גַּעַם, וְלֹהֶה כְּשַׁבְּקָשָׁ
מִשָּׁה בְּיִשְׂרָאֵל מִזָּא מִפְּנֵן הַמְּשִׁבְחָ אָנָשִׁי חִיל
שְׁעוֹר שִׁיסְפִּיק לְכָלָם בְּאָמָרוּ וַיְבַחרְמָר מִשָּׁה
אָנָשִׁי חִיל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא הַצְּרָךְ לְפָרֶט שָׁאֵר
הַפְּרָטִים כִּי יְשַׁׁנֵּם בְּבִחְנִית אָנָשִׁי חִיל, וְזֶה
יְצִדְקֵךְ לֹךְ גַּם כֵּן פָּרוֹשָׁנוּ בְּדָבְרֵי יְתָרוּ, שָׁאֵם
בְּנָתוֹן לוֹמֶר זֶה זֶה וְעַד אָם כֵּן קִנְהָא לוֹ לְמַשָּׁה
לְבַחרְמָר גַּם כֵּן בְּלָם הַרְמוֹנִים בְּדָבְרֵי יְתָרוּ, וְאַזְנָ
לוֹמֶר חָס וְשְׁלוּם כִּי לֹא מִזָּא בְּיִשְׂרָאֵל יְהָרָא
אָלָהִים אָנָשִׁי אַמְתָה וְגַוּ אֶלָּא וְדָאֵי בְּדָקְרֵנוּ שֶׁלָּא
הַזְּבִיר יְתָרוּ שָׁאֵם יְמִצָּא שְׁעוֹר הַמְּשִׁפְט מִבְּחִנָּה
יְתָרוּ שֶׁלָּא יְמִצָּא שְׁעוֹר הַמְּשִׁפְט בְּמִדרְגָּה קַעַנְהָגָה כְּנֶוגֶר.

מ/פ/ק

1. סנה מזג מהם מזוחי אלה?
2. איך פכערנו אfin נט הנאeps: "זרע, חימר?"
3. את המ אלקמת הצלחות הטעימות פאנטהיפט איק פכערנו אfin נט זר?
4. סנה "ילאי זפקים? זוקק?"
5. אני יפה רצפת אימת "זרעקי כץ" איק פכערנו אfin נט?

* * *

ב. אברבנאל.

פרק ייח', פסוק יט':

תשובה לשאלת ומה שביורתי תורה, שמשה ובניו עליו השлом שנה במה שעשה שנים רבים מעצת השכעית יתרו חותנו: האחד, שהוא יעוץ שם מצמו ימנה השרים, לרצונו ולבחרתו. ומשה לא עשה כן, אבל אמר לעם (דברים א, יג): "הבו לכל אנשי חכמים וnobonim" וגוי. השני, השני, שיתרו יעוץ שימנה אנשים יראי אליהם אמת שונאי בצע, בחשבו שישפטו באומד וסבירה, ולכך לא זכר חכמים. אמן משה אמר (שם): "אנשים חכמים... וידועים". וכן בספרות המעשה (כאן יח, כה) אמר: "זיבחר משה אנשי חיל מכל ישראל", ולא זכר יראי אליהם ולא אנשי אמת ושונאי בצע, כי כל העדרה כלם קדושים ובתוכם ה'. השלישי השלישי, יתרו יעוץ שימנה השופטים מיד, ומשה לא מנה אותם אלא בנסעם מסני בתחילת השנה השנייה, שנאמר (דברים א, ט): "וזואמר אליכם בעת ההיא לאמר". השני הרביעי, יתרו יעוץ שימנה אנשים לענין המשפט בלבד, ומשה מנה אותם הרים עצם לענין המלחמות גם כן, וכן אמר (שם שם, יב): "איכה אשה לבדי טרכם ומשאכם וריבכם", שהם המלחמות, כמו שאבאר במקומו בעורת השם. ולכך תמצא בספר מלחת מדין, שהיו פקודי החיל ושרדי הצבא - שריה אלפיים ושריה המאות (במדבר לא, יד). וכל זה יוכיח, שמה שאמר הכתוב (כאן יח, כד): "וישמע משה לקול חותנו ויעש כל אשר אמר", הוא, שאמר לו משה ובניו עליו השлом: ראה דבריך טובים ונכונים ואני עשא דברך, כדי לכבדו. אבל לא עשה כל אשר דבר יתרו כי אם הישר בעיניו, ולפי שכלו יהול איש (משל יב, ח). והוורתה בזה השאלה השכעית

מ/פ/ק

1. פכערנו אצתה כאן צוין אקלען ונתאוז איטן, אפוא?
2. המואכג גהסאייך אפכלו את אלקמת הצלחים הנט שעה אלה אצתן fe
ימלו?
3. המואכג גראק את סימת העיניים אהה עתה?
4. סנה ככ אט אלה ג'יטלו שיעטה פהתקטם גהוואתויו?

* * *

ד. דש"ר דירש.

פרק כ' פסוק י':

(י) ויום השביעי וגוי. ששת ימים תעבוד את הארץ בעשותך מלאכתך בעולם, והיום השכיעי שבת, יום שביתה מלאכה, לה': ביום השכיעי תשבות מלאכתך, ושביתה זו היא כניעתן לפני ה' אל ה'ך, כניעה המתהשת מדי שבוע בשבוע. בכך תביא לידי ביטוי, תמיד מחדש, כי לה', כל נשימה ונשימה שאתה נושם וכל רגע ורגע שבהליכיות העולם, וכי הוא אל ה'ך המודד לך כל חלקך בעולם והרצויה שתעבדו אותו בכל כוחות ישותך. לא תעשה כל מלאכה בשבת, ובכך תוכיח כי מלאכתך היא "עבדות ה". ביום השבת תסיר מעך ראש את כליל תפארת ממשלה בעולם ותשיט את עזםך ואת עולמך בהכנעה תחת כסא כבוד ה' אלהיך.

"ששת ימים תעבוד וגו' וכי אפשר לו לאדם לעשות כל מלאכתו בששת ימים, אלא שבוט כאלו מלאכתך עשויה, דבר אחר שבוט ממחשבת עבודה" (מכילתא). ערך עבודתך אינו מותנה בהשגת מטרה מסוימת שקבעתה לעצמן, כי אם בה שתדרות נאמנה להציג מטרה הרצiosa בעיני ה'. פועל נאמן בمشק עולמו של הקב"ה משלים את מלאכתו בו ברגע שהוא מחויר את נשמו למרומים, ולוא תהא מלאכתו רק שמצ דקיק ביחס לכל, ולוא תהא רק התחלה צנואה לקרהת מטרה גדולה — מכל מקום, היה זה מלאכה שלמה שלא. השלמות האובייקטיבית, המטרה הגדולה — ביד ה' היא, ואילו הפועל הנאמן עשה את שלו בשלמות, לפי מידת הכוחות והאמצעים שמדו לו ולפי שיעור הזמן שקבעו לו. וכן לגבי השבת: עשה את שבתך כאילו מלאכתך פשוטה, שהרי אדוןיך הוא האומר לך: די! ואם די לו במלאכה אשר עשית, די גם לך! — ולפי הדעה אחרת נאמר כאן: "שבוט ממחשבת עבודה", והוא אומר — אל תהרהור בעסקיד!

על גוףך

1. מה היום הקראי הוא כריאת קבב"ה?
2. מה kf תצא fe k'יסך איזה גנט אלה קיטוי kf קבב"ה?
3. מה סוכנות הנקאות ANGKAKA גנט?
4. מה זוקה "הנתנות רנקה" ארץ ישראל גנטים והיא כזיה kf?
5. kf ואני נמי הצעק הרנקן kf נאות גנטים?